

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 80 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuj dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznalila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznalila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Po francoskih volitvah.

Pravzaprav ni potrebno, da posvetimo minolom volitvam v francoski parlament poseben članek, ker na kratko smo stvar že pojasnili, ali ker je izid teh volitev »Slovenca« in »Slovenski List« tako potrl, da kar obupavata, menda ni odveč, če še sedaj izpregovorimo o teh volitvah.

Kar naše klerikalce jezi in žalosti, je navadno vse dobro, lepo in ljudstvu koristno. To smo spoznali že pri mnogih slučajih in to pričajo tudi volitve v francoski parlament.

Vsa Evropa je z napeto pozornostjo sledila francoskim volitvam, kajti vsa Evropa je uvidevala, da pri teh volitvah ne gre za osebe kakega ministrstva, nego da se bije boj na življenje in na smrt, ali ostane Francija republika ali postane monarhija, boj med protiklerikalno ljudovlado in klerikalno reakcijo.

Francozi so živahan narod in se sploh močno zanimajo za politične boje, ali celo na Francoskem ni bila udeležba pri volitvah še nikdar tako ogromna, še nikdar se ni delalo s toliko strastjo kakor letos. Volitve so se udeležili malone vsi volilci, a izid teh volitev pomeni veliko in sijajno zmago protiklerikalne republike nad združeno klerikalno reakcijo.

V taboru klerikalizma zbrali so se najrazličnejši elementi, v prvi vrsti pa so stali nacionalisti, stranka, ki je v bistvu klerikalna, a spekulira na živo narodno zavednost Francozov ter drapira v ta name svoje klerikalstvo z nacionalno trobojnico. Vojno je pa vodila duhovščina. Vodila jo je z vsemi tistimi sredstvi kakor pri nas in žrtvovala velikanske svete, saj se je šlo njej nekako za obstanek. Nacionalisti so na prvo mesto svojega programa postavili odpravo zakona proti kongregacijam in odpravo zakona o svobodi poduka, kajti s tem, za časa sedanjega ministrstva sklenjenima zakonom je bil klerikalizem zadet v srce. Zakon proti kongregacijam je odpravil vse polno

nepotrebnih redov in samostanov ter dočil konfiskacijo njih premoženja, zakon o svobodi pouka pa je naredil konec redovniškim šolam, v katerih se je pokvarila mlada generacija ter pripravljala za veliko reakcijo.

Klerikalizem je šel z najlepšimi nadami v volilni boju; računal je zanesljivo, da dobi v novem parlamentu večino, a učakal je najstrahovitejši poraz. V Parizu, ki je bil vedno domena frondeurjev, so sicer večinoma zmagali nacionalisti, toda zunaj, na deželi, so svobodomiselne republičanske stranke dosegle popoln uspeh. Doslej je imelo ministrstvo Waldeck-Rousseau pri vseh glasovanjih večino 40 do 45 glasov, v novem parlamentu pa ima kar dvojno večino, »majorité de vechange« in vsaka teh večin bo znašala 80 do 100 glasov. Prva večina je sestavljena s pomokojo socialnih demokratov in je protiklerikalna, pri socialnih vprašanjih pa dobi vlada drugo večino brez socialnih demokratov. V tem tiči jamstvo, da na jedni strani ne bo zastajala tako uspešno začeta akcija zoper pogubni klerikalizem, na drugi strani pa da socialni demokratje ne bodo mogli kar čez noč vse prevreči, nego se bodo morali zadovoljiti z razvojem, ki pojde korak za korakom.

Pomen minolih volitev v francoski parlament tiči v tem, da je z novim parlamentom zagotovljeno, da bo vsa francoska politika tudi v prihodnje imela rebuplicansko, svobodomiselnino in protiklerikalno smer, kar se bo zlasti kazalo s tem, da se razšenjo vsi nepotrebeni redovi in konfiscirani premoženje v korist ljudstvu.

Ako izpolni novi parlament to svojo nalogo, zaduši katoliški klerikalizem morda za celo stoletje, če ne še za dlje. To se zgodi toliko sigurnejše, ker se tudi velik del francoske duhovščine kar očitno punta proti katoliškemu klerikalizmu. Nad 500 duhovnikov je že izstopilo iz katoliške cerkve, nad 1000 jih je, ki podpirajo liste, kateri delujejo na razkol, ali celo taki duhovniki, ki stoje še v cerkvi, pišejo pa

javno proti temeljnim dogmam katoliške cerkve.

Kdor uvažuje vse to, spozna hitro, kakega svetovnega pomena je izid francoskih volitev. V primeri s tem je brez vsake važnosti, če ostane ministrstvo Waldeck-Rousseau še nadalje na krmilu ali že odstopi. Waldeck-Rousseau je bil tri leta ministrski predsednik. Prevzel je vlado v najtežavnejših razmerah, a s čudovito eneržijo premagal vse nasprotnike, ukrotil klerikalne puntarje v armadi, prizadel smrtni udarec kongregacijam in klerikalnemu šolstvu ter napravil v državi red in mir. Tako dolgo, kakor Waldeck-Rousseau, ni vladal še noben republičanski ministrski predsednik. Mož je v polni meri izvršil svojo ulogo in je naravno, da sedaj odstopi. Njegov duh pa ostane in če prevzame vlado radikale Bourgeois, kar je skoro gotovo, vladal bo v tistem smislu kakor Waldeck-Rousseau v republičanskem, svobodomiselnem in protiklerikalnem smislu, v smislu tistih tradicij, ki so ponos francoskega naroda.

V Ljubljani, 21. maja.

Državni zbor.

V začetku včerajšnje seje se je predložil zbornici dopis finančnega ministra glede budgetnega provizorija za mesec junij 1902. To je storil minister le iz predvidnosti za služaj, da bi vendarle ne mogla zbornica dognati in tekočem tednu proračuna. Potem se je nadaljevala in tudi zaključila razprava o etatu poljedelskega ministrstva. Posl. Cingr je ostro kritikoval malomarnost vladnih organov pri nadzorovanju rudnikov, kjer se delavstvo izrablja in muči, a je vsak trenutek v smrtni nevarnosti. Vitez Berks je dokazoval potrebo, da se ustanovi v poljedelskem ministrstvu posebni urad za rudarstvo, ki bi ga vodil strokovnjak. Poslanec Biankini je protestoval zoper obnovitev vinske klavzule. Poljedelski minister Giovannelli je odgovarjal posebno Cingru, braneč rudarske oblasti. — Nato se je začela razprava o pravosodnem etatu. Toda

skoraj vsi poslanci so zapustili zbornico tako da je posl. Vencajz kot prvi govornik deklamoval praznim klopm. Govoril je o potrebi reformi kazenskega zakonika, se zavzemal za izprenembro tiskovnega zakona, posebno pa za odpravo porote ter je končno razložil zapostavljenje slovenščine v področju graškega nadsodišča. — Danes se razprava nadaljuje.

Nagodbena pogajanja.

Pogajanja radi nagodbe so se začela iznova. Körberjeva potovanja v Budimpešto so zopet na dnevnem redu, da se dogovarja s Széllom. Doslej, odkar so se pogajanja pretrgala, sta se vladni dogovarjali brzojavno. Splošno postaja baje položaj mirnejši ter se menda v principijalnih točkah doseže vendarle še zjedinjenje. V parlament pa nagodbeno vprašanje ne pride več, ker se bliža zasedanje h koncu. Razen tega se še ni določil nemški avtonomni tarif in carinsko-politični položaj naše države do Nemčije še ni jasen. Splošno pa je baje napetost med obema državnima polovicama zadnje dni manjša. V Budimpešti pričakujejo, da pride Körber z novimi predlogi, ki bodo sprejemljivejši.

Volilna reforma na Švedskem.

Kakor v Belgiji, se je tudi na Švedskem zahtevala reforma volilne pravice. Začel se je bil generalni štrajk, ki pa vendar ni bil splošen, s tem namenom, da pritiska na zbornico, ki se je bavila z volilnoreformnimi predlogi. Volilna pravica je namreč na Švedskem izredno omejena ter ima le 6-7% prebivalstva pravico voliti. Kako ničevni so ti odstotki, je razvidno iz razmerja z drugimi državami: na Francoskem voli 279, v Nemčiji 212, na Norveškem 199% prebivalcev. Vlada je izdelala in predložila nov načrt volilne pravice, ki ni dobil večine, liberalci so izdelali svojega, a tudi druge stranke so stavile še razne dodatne predloge. Zato se stranke niso mogle zjediniti, in volilna reforma se je za dve leti odgodila. Obe zbornici parlamenta sta namreč sklenili soglasno, da naj vlada do začetka zase

LISTEK.

Knezova knjižnica.

Zbirka zabavnih in poučnih spisov. — Izdaja »Slovenska Matica«, VIII zvezek. Uredil Fr. Levec. V Ljubljani 1901. Tisk »Narodne Tiskarne«.

Razen Cankarjeve povesti »Tujci«, o kateri smo že govorili, ima ta zvezek še nekaj drugih spisov.

»Črtice«, ki jih je napisal Fr. Ks. Meško, se neugodno odlikujejo po svojem patetičnem tonu; slog je preveč maniriran in ponarejen. Čitatelj se ne more nikakor ogreti za te črtice, ker ne najde v njih dovolj iskrenega.

Že uvod v »Besede otožnosti« se glasi tako banalno: »V starem rokopisu, zapisanem od neznanega pesnika v neznanem času, berem: «... In potem čitamo neko lirsko, melanholično stvar brez posebnega čuvstva in globočine mislij.

V istem tonu je pisana tudi »Slika«, ki ima na nekaterih mestih skoro znak diletantizma. »Razne poti« in »Sen poletne noči« so odmevi pisateljevega srca; pisani sta črtici skozinsko subjektivno; v prvi sliki pisatelj nekako ljubezensko razmerje do baronese Evgenije.

Črtica se odlikuje po lepem, istinitem čuvstvu. »Sen poletne noči« je dosti originalen in ima nekaj krepko izraženih mislij.

Meško je eden naših najboljših pisateljev; njegovi opisi so tupatam krasni, le slog mu je včasih pretiran in premalo naraven. To ni pisateljeva individualnost, temveč manira, ki škoduje njegovi umetnosti, ker je prenatrpana s solzivo liriko in gostobesednostjo.

»Lajnar« je slika iz življenja; spisal jo je znan, zadnja leta posebno plodovit pisatelj, ki se topot skriva za psevdonimom F. J. Doljan.

Motiv je zastarel, vendar je čitati povest s precejšnjim zanimanjem. Trpin Pavel je karakterizovan dobro; njegova ljubezen je opisana naravno in pretresljivo. Ta pisatelj je pokazal že večkrat, da zna dobro opisati mišljenje in čuvstvovanje kmetiških ljudij ter da je fin psiholog. Nikakor pa se ne strinjajo z miliejem povesti razne tuje besede, ki jih rabi pisatelj le prepogosto.

Opisovanje mora biti v takšnih kmetiških povestih priprosto in domače; vrivanje tujk moti harmonijo in škoduje celotnemu vtišu.

Letošnja »Knezova knjižnica« ne za-

ostaja za onimi prejšnjih let, temveč kaže kako lep napredek.

»Nár Listy« so prinesli o »Tujcih« Iv. Cankarja kritiko Stj. Radića. Tej oceni posnemamo sledeče:

Kdo so tisti tujci? — Odgovor: Vsa slovenska inteligencija! Inteligenca majhnega naroda sploh.

Slovenski inteligenčni čuti narodno, dà, v svojih mladih letih tudi misli narodno, ima velike načrte, velike ideale. Pozabi na revščino svojega naroda, na njegovo politično in kulturno uboštvo, ali bolje povedano, ker hoče vse to odstraniti s svojim delom, s svojim navdušenjem za narod in njegove ideale, se zalubi mlad inteligenčni v skromnega slovenskega dekleta. Že se vidi neumrljivega ne le v svoji zagotovljeni slavi, temveč tudi v slavi svojega rodu, kojega želi rešiti mučnih borb ter ga oborožiti dalje za življenje pristne idealnosti.

Veliki načrti ženejo mladega genija v veliko mesto — in za neizkušenega slovenskega zelota je tako mesto — Dunaj. Potrebuje veliko denarja in tega si na Dunaju ne pridobi s slovenskim narodnim čustvom ter mladostnim ognjem. Mlada, neizkušena duša zabrede na razpotje. Ali postane mož — tuj delavec brez lastne misli in brez lastnega ideala, ali

izstradan utopist, kateremu manjka pod nogami podstave, kajti tudi on je postal tujec za svoj narod. Avtor reši svojega junaka iz zagate prav z navadnim sredstvom... pusti, da se v Donavi utopi...

To je seveda zaključek romana, kateri pa ne razvozljata položene teme. Na enak način se vendar ne more rešiti slovstvenim potom važen, za jugoslovanske mislece velik problem, namreč približanje inteligenčne z ljudstvom. Vprašanje, kako rešiti inteligenčno iz posledic, katere izvirajo zanje iz »majhnosti« narodne celote, ostane odprto.

Avtor je, ko je živel sam na Dunaju, na sebi poskusil marsikaj in zdaj poroča svojim rojakom o tem, kar rojaki že brez dokazov sovražijo: da so namreč tujci med svojim lastnim ljudstvom. Tako jih je odtujila velika nemška »kulturna«, katera spoljni v človeku zahteve, uglađi živce, privadi hrbot poklonom, a zato mu ne nudi, zlasti če je slovenski polrenegat, častnih sredstev za dostojen obstanek, da ohrani svoj nekdanji nepremagljivi idealizem. To je čuden način zdravljenja: pošiljati pacienta, da se utopi.

Sicer pa je povest »Tujci« pisana lepo in psihologično.

V Celju, 18. t. m. Gavrilič.

danja leta 1904. predloži novo volilnoredno predlogo na temelju splošne volilne pravice. Tako tudi na Švedskem »splošna stavka« ni dosegla nobenega vespeha.

Polnoletje španskega kralja Alfonza XIII.

Hrupne in pompozne slavnosti, kakršne znajo prirejati le romanski narodi, so spremljale zadnje tri dni v Madridu proklamacijo mladega španskega kralja polnoletnemu. Obredi so se vršili v zbornici. Mladi kralj je zasedel prestol ter vele poslancem in senatorjem sesti. Drugi prisotni in tuji knezi so stali. Zbornični predsednik je zaprosil kralja, naj priseže. Kralj je odgovoril, da prisega pri Bogu in evangeliu, da se bo držal ustave in zakonov. Potem je šel cel veličastni sprevod v cerkev San Francisco el grande. — Kraljica je poslala pred slavnostjo lastnoročno pisanje ministrskemu predsedniku Sagasti, v katerem se poslavila od vladarstva ter navaja: »Čutim živo potrebo, izreči španskemu narodu svojo zahvalo za udanost, ki so mi jo skazovali vsi sloji prebivalstva ter upam, da bo narod vedno stal za svojega mladega kralja.« Končno prosi matkraljica božjega varstva za svojega sina, da bi se mu posrečilo, zagotoviti vspevanje plemenitega naroda, kojega vladanje danes prevzame. Božje varstvo bodo pač prevzeli nad neizkušenim kraljem zvitiji jezuvitti, da bo vspevala i nadalje vladujoča črna garda.

Najnovejše politične vesti.

Pravosodni minister Spens-Booden je bil včeraj operiran ter ne bo mogel zastopati svojega resorta v budgetni debati. — Podpredsednik v ogrskih delegacijah grof Szapary je odložil mandat. — Odstop francoskega ministra Waldeck-Rousseau se izvrši baje že pred 1. junijem t.l. — Novo srbsko ministrstvo se je ustavilo: dr. Vujić predsedstvo in zunanje zadeve, Popović finance, Stamenković (dosedaj vojni minister) nauk, Antonić vojno, Štefanović notranje zadeve. Ministrstvo obstoji potem takem iz štirih radikalcev in enega nevtralnega. — Pomožitev japonske mornarice je določena do leta 1904 za štiri vojne ladje, šest križark in 65 torpedov. — Zoper Alavantičeve sokrivce se je začela glavna obravnava v Šabacu. — Vstaja v kitajski pokrajini Čili še ni zadušena. 30.000 vstašev vodi Tsinginpi, ki je svoje žene in hčere umoril, da se more povsem posvetiti vstaji. Vladne čete se baje branijo streljati na vstaše. — Bombardovanje Carupana. Od vstašev zasedeno mesto Carupano se začele včeraj bombardovati venezuelske čete. — Fuzija poljskih strank, in sicer demokratnega kluba in kluba deželne levice se je izvršila v nedeljo. Novi fuziji je ime »Poljska demokratična stranka«. — 13. mednarodni rudarski kongres se je otvoril včeraj v Düsseldorfu. — Pomiloščevalne prošnje vrešenjskih žrtev je nemški cesar zavrnil.

Dopisi

Iz Metlike. Dne 15. t. m. bili so Metličani presenečeni. Nabiti so bili namreč na vseh vogalih plakati. Mislili smo, da pride najmanj oddelek Barnumovega cirkusa, a zmotili smo se, ker napovedal je bombastično svoj prihod le novomeški trgovec B—č na metliški semenj.

Vsebina je nekako: »Le notri! Le notri! Kaj takega še ni bilo v Metliki! Strmeli boste nad krasoto mojega blaga! Danes za denar — jutri zastonj.«

Poznali smo že več takih gospodov, ki so nastopali s takim ropotom, a obmolnili so kmalu. Realne konkurence se ne bojimo. Da bi se pa v našem mestu, ki je realen trg (in mu skazo dela le konsum) prekučavali taki reklamni kozolci, in se mi trgovci indirektno sumničili, da smo pretirani v svojih cenah, tega baš ne bomo pripuščali in menimo, kot domaćini smo v to opravičeni. Da boste, g. B—č, prišli na pravi ukus kot trgovec, pove Vam vse to v imenu drugih trgovcev Vaš kolega, kojega ime Vam je vedno na razpolago.

—S.

Od sv. Vida nad Cerknico. Cenjeni gospod urednik! V lažnivem »Slo-

vencu« od 10. t. m. spravil se je Janez Štrukelj, učitelj na Robu, radi dopisa od Sv. Vida nad vaš list, ter mu predbaciva laž, obrekovanje, terorizem in pranger. Pa ne vstrašite se preveč tega veleuma sedanjega stoletja, ker njegova učenost je podobna mehurju iz mila, kateri se razleti, kakor hitro se dotakne kake tvarine. Njegova glavna zmožnost je, da zna podučevati, kako se ustanovljajo posojilnice in hranilnice brez denarja. Ker pa Vidovci njegove ponudbe v »Domoljubu« štev. 8, da bi jih prišel podučevat v tej stroki, niso hvaležno sprejeli, ga je toliko razčilo, da se je spravil nad vaš list upajoč, da mu zato iz farovža prileti pečeno piše v lačno grlo.

Da pa ne boste, gospod urednik, mislili, da so Vidovci tako nepristopni za dober svet, Vam moram povedati tudi vzrok, zakaj so odklonili tako laskavo ponudbo veleuma Janeza Štrukelja iz Roba. Ponudba njegova se je odklonila radi tega, ker so se Vidovci bali, da bi se zopet komu peč ne podrla — a lá Jaklič — in bi potem luža, katera je od županove hiše in farovža skoraj enako oddaljena, še bolj smrdela, in bi vsled tega potem tudi vaš list bolj po nelepem dišal, kakor se je blagovolil izraziti robarski Sokrat, ko je primerjal vaš list vaški luži pri Sv. Vidu. Da pa ne boste preveč dišečega mila in parfuma porabili, da prezenete smrad od vašega lista, Vam moram na tistem povedati, da vaška luža pri Svetem Vidu ne smrdi tako, kakor je smrdela tista tvarina, katero je Janez Štrukelj, učitelj na Robu, svojedobno v županovi gostilni pri Sv. Vidu brez prič in notarja »čez dajal«. Dokaz temu je tudi to, da se je Janezek kaj rad sprehajal okoli te luže, kadar so vaška dekleta korenje prala, da pa je od vseh, »korbec« dobil — kaj?

Sicer pa Vidovcem od strani učitelja na Robu ne preči nobena nevarnost, kakor tudi vašemu listu ne. Mi se bomo moža že odkrižali, kadar prinese kosti svojega rojstva k sv. Vidu, s tem, da mu bomo pokazali, kje njega čevelj žuli in ga posadili v vaško lužo, kamor on najbolj spada.

Svojo učenost naj ohrani za sebe in svoj prosti čas porabi zato, da se bode pripravili za usposobni izpit, katerega še nima.

Poziv!

Ustanovitelja češkega »Sokola« Miroslava Tyrša je vodila zgodovina Grkov in Rimljanov. Po telovadbi so ti postali junaški, svobodoljubni, plemeniti in zmagoviti. Grkom in Rimljani podoben naj bi postal češki narod! Ta želja je polnila dušo iskrenega rodoljuba Tyrša. Sokolska ideja se je v Čehih že vkoreninila; ona je postala kvas preporodu naroda ter ga povzdignila do današnje priznane visoke kulturne veljave. Danes imajo Čehi nad 50 tisoč Sokolov s 575 društvi. Mladina, poprej nebržna, slabotna, lahkomislna, postala je iskrena, krepka, navdušena, domoljubna, in iz take mlaudeži so izšli možje, ki neustrašljivo, zavestno vodijo napredajoči narod od uspeha do uspeha. Ta vzhled vreden je posnemanja! — Zato je sklenila šišenska čitalnica ustanovo »Sokola«, da poda mladini priliko pridobiti si onih vrlin, ki dajo mlađenca in ustvarjajo vzdorne možje.

Vsek početek je težaven, tedaj tudi ustanova »Sokola« v Šiški. Sicer olajšuje to nalogo ljubljanski »Sokol«, ki bo bližnjega najmlajšega brata gotovo radovoljno podpiral; vendar treba za ustanovitev primerno število članov ter za uredbo telovadnice i. dr. denarja. — Osnovni odbor pričakuje pripomočki predvsem od čestitih udov čitalnice, od dosedanjih dobrotnikov in od uvaževateljev koristi sokolskega društva za Šiško.

S podpisom pristopivšega čest. člena, oziroma daritelja spopoljen, naj se le-ta poziv blagovoli izročiti osnovnemu odborniku ali šišenski čitalnici.

Članarina na leto bo: 2 kroni za redne, 5 kron za izredne člane. Ustanovniki plačajo 50 kron. Izvanredni prispevki so poljubni.

Izredni član, kateri 20 let — in redni, ki 25 let zdržema plačuje, postane brezplačen član društva.

Ustropina se bo pobirala šele po ustanovnem občinem zboru. Da bi le-ta poziv našel prav mnogo dobrohotnosti in darežljivosti, to je vroča želja in prošnja osnovnega odbora »Sokola« in čitalnice.

V Spodnji Šiški, 15. maja 1902.

Pavšič Ivan. Drenik Fran. Mohar Dragotin. Kostnaplji Aleksander. Kersnik Uroš. Boltavzar Rajko.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. maja.

Osebne vesti. Konceptni praktik pri namestništvu na Dunaju gosp. Fran Viček je imenovan konceptnim praktikantom pri deželnih vladi v Ljubljani. — Trgovinski minister je imenovan poštnega kontrolorja v Brucku n. M. Petra Grašiča in poštnega oskrbnika v Mürzuschlagu Ferdinandu Wudi i a poštima nadkontrolorjem, prvega na svojem mestu, drugega za Maribor.

Shod slovanskih časniki. K včerajnjemu poročilu še dodajamo resolucijo, ki jo je predlagal gosp. Vejvar koncem svojega poročila o razsodbi najvišjega sodišča glede osebne časti časnikarskih sotrudnikov. Resolucija, ki je bila z navdušenjem sprejeta, se glasi:

»Četrtri kongres slovanskih časnikarjev v Ljubljani skleni: Razsodbe dunajskega najvišjega sodišča z dne 12. junija 1902, s katero se določa, da časopisi ne morejo biti predmet razdaljenja časti, ne pripoznamo opravičene. Žaljenje, obrekovanje in ponižanje časopisa zadeva njegove sotrudnike, ki imajo popolno pravico, da se proti temu branijo. V omenjeni razsodbi se vidi nezadostno pojmovanje o bitnosti vsakega časopisa, ter se tudi nižjim sodnim organom označuje smer in pot, da pustijo nekaznovane navale na poštenje časopisa in njihovih sotrudnikov. No, z ozirom na to, da imajo tudi časnikarji isto pravico braniti svojo čast kakor vsaki drugi državljan, vidimo v razsodbi ponižanje, proti kateremu odločno protestujemo. Ko bi te pravne obrambe časopisa ne bilo, imelo bi naše pravosodje veliko praznino, ki bi se ne dala z ničem opravičiti, in vsled tega pooblaščamo IV. shod slovanskih časnikarjev v Ljubljani, da storiti v tem pogledu primerne korake. — Dr. Lampe omenja ministrske naredbe o koncesioniranju časnikarskih dospovalnic. S to naredbo se dopisovalnice popolnoma podrejajo obrtnemu zakonu. Časnkarstvo smatra tako pojmovanje za ponižajoče in škodljivo razvoju novinarstva. To je nazadovanje na polju omike in nikakor ne soglaša s hvaljeno svobodomiselnostjo. Hkrati je pa ta naredba največja nevarnost za nameravano slovansko dopisovalnico, kateri se na ta način lahko ustanovitev zabrani. Zato predlaga, da IV. shod slovanskih časnikarjev v Ljubljani protestira proti tej ministrski naredbi.

Izlet slovanskih časnikarjev v Trst. Kakor na gorenjskih postajah v ponedeljek, so tudi včeraj udeležnike časnikarskega shoda na njihovi vožnji iz Postojne v Trst skoraj na vseh postajah najprisrješje pozdravljeni. V Sežani jih je pozdravil župan g. Maček na čelu narodnih društev. Ob železniški progi so bile zastave. Čakalo je jako veliko ljudstvo. Ravno tako tudi na Proseku. Odbor se je pripeljal do Vrhnjana nasproti ter nakazal stanovanja. Na kolodvoru v Trstu sta pozdravila goste dr. Gregorin in Mandič. Tržaški Slovenci so priredili slovanskim časnikarjem večerjo. Zbral se je za polno dvorano najodličnejšega občinstva. Govorili so: Dula, dr. Danielak, Chýlinski, dr. Baxa, Klofač, Markov, Jaklič i. dr. Danes so se odpeljali izletniki — 60 na številu — v Benetke.

Objektivno poročanje. Dr. Tavčar je na željo župana Hribarja pri banketu v »Narodnem domu« spregovoril nekaj besed, ki niso mogle nikogar žaliti ali razburiti. Govornik se je vestno ogibal vsaki besedici, ki bi se dala morda napovedno tolmačiti, ker na nikak način ni hotel kaliti občnega soglasja. Vodilna misel kratkega negotova je bila, da nam Slovanom ni treba preveč zdihovati nad svojo usodo. Mej tem, ko so drugi narodi že oslabeli, smo Slovani še mladi, tako, da imamo pred sabo skoraj še celo svoje življenje, dočim tiče drugi narodi že v starosti. Slovanstvo je primerjati izpočit in ne izsesani plodonosni zemlji, ki bode, obdelana nekdaj, bogato rodila, dočim bodo opešano kulturno polje drugih narodov le skromno rodilo. Časnkarji pa so pionirji, ki pričenjajo obdelovati izpočito slovansko polje, tako da bodo na ponosni bodočnosti slovanskih plemen imeli svoje velike zasluge. To je bilo jedro kratkega govora. Sedaj pa čujmo, kako o tem po-

roča resnicoljubni, katolički »Slovenec«: »V imenu ljubljanskega občinskega sveta je čutil potrebo govoriti tudi dr. Tavčar. Tistih aplavzov, s katerimi je bil časih sprejet, ni bilo več, ko se je vzdignil. Časnkarji so sprejeli njegov nastop z velikim nezaupanjem in zaupanje o dr. Tavčarju je izginjalo tembolj, čimdalje je govoril. Za napitnico so mu odločili lep predmet: o slovanski domovini, in dr. Tavčar je napisal tej ubogi domovini s tem, da je povdarjal tisto, kar često povdarijo zavirači slovanskega napredka: »Mnogo se med Slovani vzdihuje, a Slovani kot taki nimamo povoda preveč zdihovati. Usodi se moramo zahvaliti, da se na tistem stališču kot danes nahajamo!« Nastalo je splošno miganje glav. Napisled je napis — slovanski bodočnosti in domovini.«

„Dihurjeva“ logika. Občudovali smo že večkrat bistroumnost in logiko, s katero se odlikuje »Slovenski List«. Glasilo kranjskega tehanta nas je v zadnji številki seznanilo z novim načinom logičnega umovanja in zaradi lagljega razumevanja pojasnilo to novo logiko s konkretnim slučajem. Po »Dihurjevem« nauku je tisti sam norec, kdor velikokrat govoril o norcih. Zdi se nam sicer, da je to logika, ki se ne strinja prav z zdravo — pametjo, ali to nikakor ne izključuje, da bi tako umovanje ne bilo popolnoma v smislu katoličke filozofije. Ako obvelja ta novi način logičnega sklepanja, utegnemo priti do kaj zanimivih rezultatov. Naj navedemo le jeden sam izgled. Mnogo je duhovnikov ki pri vseh umestnih in neumestnih prilikah govoró o nečistosti in onecistnikih. Po logiki »Slovenskega Lista« morajo vsi ti duhovniki biti sami nečistniki. Mislimo, da bodo »Dihurjevi« imeli dovolj na tej jedini aplikaciji najnovejše svoje logike.

Vincencijeva družba v Ljubljani. Ije ustanovljena v namen, da podpira siromake in živili in z denarjem. Namen je hvalevreden in vsakdo mora priznati, da je Vincencijeva družba že marsikateri revni družini bila rešiteljica v največji stiski. Občinstvo družbo tudi rado podpira, in če pregledamo zapise darovalk in darovalcev, vidimo, da jih je tako mnogo, ki so liberalnega mišljenja. Odločno pa moramo grajati, da se je v Šentpeterski podružnici Vincencijeve družbe zgodila umazanost, ki bi je vsaj pri tudi družbi ne bili pričakovani. V »Rechenschafts-Bericht« za 1. 1901 čitamo na strani 19, da je Šentpeterska podružnica plačala za mašo 16 K. Sveta ni velika, ali tudi ž njo bi bilo marsikateru siromaku pomagano iz hipne zadrege. Tako ravnanje je vse graje vredno. Vincencijeva družba ima namen, podpirati žive siromake v telesnih potrebah, ne pa skrbeti za duše umrlih; Vincencijeva družba ima nalogo podpirati siromake, ne pa dobrostoječih duhovnikov. Omenjenih 16 K je brez dvoma »zaslužil« jeden tistih duhovnikov, ki sedi v odboru; mesto siromakom, so gospodje se b si pomagali. Če to ni umazanost in tudi brezrčnost napram siromakom, katerim se je pod naslovom »Sv. maša za umrle siromake« odjedlo nekaj kruha, potem res ne vemo, kaj naj se še tako imenuje.

Književnik ali agitator. Iz Trsta se nam piše: Primorski Lahij so sicer v narodnem oziru fanatični do skrajne meje, ali da bi se tudi za narodno kulturno brigali, tega jim doslej še nihče ni očital. Italijani imajo svojo narodno kulturno, ali na tržaških in istrskih Lahijih tega ni poznati. Kako preklicano malo se menjijo za italijansko kulturno, priča dejstvo, da je bil v Trstu prodan jeden sam eksemplar Carduccijskih pesmi. In Carducci je največji italijanski pesnik sedanje dobe. Sedaj pa je prišel v Trst Gabriele d'Annunzio. Resnica je, da je d'Annunzio odličen pesnik, toda kar se ž njim uganja sedaj na Primorskem, to je že fetišizem, kakor se je izrazil »Il Sole«. Pa ta fetišizem ne izvira iz občudovanja d'Annunziovih književnih del. Književno delovanje d'Annunzio je le pretveza za ireditovske demonstracije. Vse, kar se je v čast d'Annunzia storilo, je imelo značaj ireditovske demonstracije. To ve tudi politična oblast, a dasi je bil govor d'Annunziov pri banketu v »Hôtel de la Ville« naravnost im-pertinenten, se vendar nič ne zgodil.

Ali pač! Nekaj se je zgodilo! D' Annunzio je bil obljubil, da bo imel javno predavanje o Verdiju. Policia je zahtevala, da se jej ta govor predloži spisan. In glej — d' Annuzio je to odklonil in rajši ne bo govoril. To je pač dovolj značilno! Vse okolnosti kažejo, da je d' Annunzio popolnoma zadovoljen z vlogo političnega agitatorja, ki so mujo odkažali tukajšnji Lahoni. Morda ni prišel v Trst z namenom, delati politično propagando, sedaj pa jo faktično dela in sicer z uspehom.

— **Poroka.** G. Fran Wiesthaler, c. kr. gimnazijski ravnatelj v Ljubljani, in njegova soproga naznanjata, da se poroči njiju hči gdč. Aria z gospodom dr. Otokarjem Kočevarem pl. Kondeheimom, c. kr. sodnim pristavom v Ljubljani. Poroka bo 27. t. m. ob 11. uri dopoldne v stolni cerkvi.

— **Umrla** je v Kranju gospa Ivana Majdič rojena Sturm, mati veletržca in posestnika g. Ivana Majdiča. Bodi blagi gospe prijazen spomin.

— **Ribiškemu društvu v znamenje!** Prijatelj našega lista nam piše: Binkoštno nedeljo zjutraj peljal sem se z gorenjskim vlakom iz Škofove Loke do Medvod. Na mostu čez Soro, neposredno pod Goričansko tovarno, obrnem nehote svoj pogled na vodo pod sabo. Goste pene so plavale po njeni vršini in barva vode se mi je zdela nekako medro metalična. Brez dvojbe se je bila pri tovarni spustila v Soro neka kaluža, ki je skalila čisto vodo. Spomnil sem se pri tej priliki takoj, da je svoj čas fabriški direktor na Goričanah vzel v najem mali revirček pod tovarno. Že takrat se je že govorilo, da se je to zategadelj zgodilo, da bi to varna sitnost ne imela, če bi zlivala v Soro umazane svoje odpadke. Kakor videti, se to sedaj godi. Ker pa pri tem ni vdeležen samo omenjeni mali revirček, temveč vdeleženi so tudi sosednji, spodnji in gorenji revirji — koliko rib prihaja iz Save v Soro, posebno pri drstivju! — menim, da je to zadeva, s koto bi se morali poklicani faktorji prav resno pečati. Vsekakor je potrebno, da se zadeva prav temeljito prešče!

— **Slovenci pod noži Brunčev.** Iz Bohinja se nam poroča: Od 16. do 19. t. m. so se pri nas zgodili trije slučaji krvavega nasilstva. Italijani-Brunčevi so tri Slovence napadli; 2 napadenca sta bila zabodena, jeden je dobil z boksarskim smrtnonevaren udarcem po glavi. Istri, ki je bil 16. t. m. zaboden, je 20. t. m. umrl v bolnišnici, drugi, ki je bil zaboden, je v največji nevarnosti, in tudi glede tretjega, ki je udarjen po glavi, ni gotovo, če ga bo mogoče rešiti. Vsa ta nasilstva so storili italijanski Brunčevi. To so ljudje, ki pri vsaki besedi, če jim ne ugaja, primejo za nož. In te ljudi protežira podjetnik konte Cecconi, ki je prevzel zgradbo tunela, kolikor le more. Cecconi je sam Lah in jemlje najraje laške delavce. Ako pride Slovenec vprašat za delo, ga ne dobi, češ, imamo dovolj delavcev, če pa pride uro pozneje 20 ali 30 Brunčev, dobe vse delo. In vendar so ti Brunčevi naravnost občene varen živelj. Ko so 19. t. m. ob 6. uri zvečer lovili tistega Brunčeva, ki je Slovence s štiletom zabolel v trebuh, stal je v Boh. Bistrici gostilničar in trgovec p. d. Hrovat pred svojo hišo. Bežeči Brunčev se je brez vzroka zagnal s 25 centimetrom dolgim nožem na Hrovata, in ko bi ta ne bil odskočil v vežo, videl bi bil v trenutku svoja čreva pred seboj. Z ozirom na to nagnjenje Lahov do nožev in štiletov, je nerazumno, kako to, da se v neki trgovski izložbi vidijo takozvani »Hirschfängerji« in drugo tako orožje. Ker so Brunčevi vse oboroženi z noži, revolverji in boksarji, je nujno želeti, da se v Bohinju naredi konec prodajanju takega orožja, da se delavcem konfiscira vse nevarno orožje, Conte Cecconiju pa energično nasvetuje, da to zalego laških anarchistov iztrebi.

— **Postojnska jama.** O letošnjih binkoštih je prišlo gledat postojnsko jamo nad 3000 obiskovalcev. Obisk je bil primeren lanskemu. Vsa krasota in mogočnost jame se je videla šele letos, in sicer vsled naprave polne električne razsvetljave. Sedaj šele je bilo videti, kako lepi so kapniki, sedaj šele je bil razsvetljen vsek kotiček in je dobil obiskovalec poln in harmoničen utis. Čim se izve po

svetu, koliko je jama pridobila z električno razsvetljavo, se število obiskovalcev gotovo zopet pomnoži. Grajati pa se mora nedostatno nadzorstvo. Bilo je premalo paznikov, dasi je znana grda razvada premnogih ljudij, da prezobzirno polomijo tudi najlepše kapnike »za spomin«. Videli smo n. pr. piramido, na kateri se je poznalo, koliko so se ljudje trudili, da jo razdenejo, pred plesičem pa so obiskovalci tako tolkli po kapnikih in jih lomili, da je kar donelo. V prihodnje bo pač treba poskrbeti za izdatno nadzorstvo.

— **Novi bankovci.** Kakor smo že poročali, izda avstro-ogrška banka dne 26. maja nove bankovce po 50 K. Ti bankovci, ki so datirani z dne 2. januarja 1902, bodo 150 milimetrov široki in 100 milimetrov visoki. Podoba na noti je v modri barvi izdelana, temelj pa je ručne-vijolčast. Na jedni strani je nemški napis, poleg katerega je v osmih deželnih jezikih — tudi v slovenskem — povedana vrednost bankovca, na drugi strani pa je samo napis v madjarskem jeziku.

— **Nenavaden slučaj.** Polužitkar Janez Mrak v Doleh nad Idrijo je živel s svojo ženo Heleno 56 let v srečnem zakonu. V svoji starosti sta bila še vedno popolnoma trdna. Oče Janez, pravi tip slovenskega kmeta, je bil 81 let star, in njegova žena Helena 79 let. V jeseni preteklega leta sta oba oslabela, in potem ne več vstala. 12. maja t. l. dopoldne sta pa oba skupaj umrla, najprej Janez in potem žena Helena, — skupaj ležala na mrtvaškem odru, — skupaj v jedni jami sta pokopana. Ravno tako se je pred 57. leti pri ravno tej hiši zgodilo, da sta namreč oče in mati sedaj umrlega Janeza Mraka oba v jednem dnevu umrli. Janez Mrak je imel petero otrok in so še vse živi. V njegovih 81 letnih dobi ni nihče, — razen njegovih starišev, — izmed njegovih umrli. Pač redek slučaj.

— **V občini Vinica** in sicer v vseh Vinica, Golek, Podklane, Ogulin, Drenovec in Perudine je bila toča 13. t. m. in je po vinogradih in sadovnikih napravila za kakih 10.000 K škode.

— **Samomer.** V Celju si je 60-letni železnični delavec Gross z nožem prerezal vrat. Prepeljali so sicer še živega v bolnišnico, a ni upanja, da bi mu rešili življenje.

— **Koroški vojvodski prestol.** Prebivalci v Karnburgu so vložili peticijo na koroški deželni zbor, naj se historični vojvodski prestol, ki se nahaja v deželnih zbirki, zopet postavi na svoje prvotno mesto na Gospodstvenem polju. V ta namen se postavi iz deželnih sredstev gočična kapela, katere stene bodo naslikane s tozadavnimi historičnimi dogodki, a v sredini bo stal zgodovinski kamen.

— **Občinske volitve v Beljaku** so se vrstile te dni in pokazalo se je, da se je v tem mestecu izvršil velik preobrat. Doslej je imel v Beljaku vedno znani državni poslanec dr. Steinvender odločilni vpliv in so Steinvenderjevi pristaši imeli tudi občinsko upravo v rokah. Pri minoli volitvah pa je ta stranka propadla in so dobili, in sicer prvič, Vsenemci večino.

— **Štrajk na realki.** Dandanes, ko vse štrajka, so tudi dijaki na realki poskusili s to taktiko »zboljšati svoj položaj« in vprizorili štrajk. A ta štrajk ni bil naperjen proti profesorjem, nego proti šolskemu slugi, ki ima oblastveno dovoljenje, prodajati kruh in klobasice. Dijaki so iz nam neznanih vzrokov začeli štrajk s tem, da ni šel nihče nič kupit k šolskemu slugi, pač pa so si naročili moža, ki ima oblastveno dovoljenje, da po cesti prodaja kruh in klobasice. Dijaki so se vsuli okrog tega moža in prišlo je seveda do živahnih prizorov.

— **Slamnat tat v kolodvorski restavraciji.** Kuharice v restavraciji na južnem kolodvoru so se danes zjutraj ne malo prestrašile, ko so odprle kuhinjo in zagledale v isti pri kuhinjski mizi stati moškega, ki je držal kos papirja v roki. Kar pahnilo jih je nazaj in zakričale so, da so se vse fijakarji, speci na kozlih pred restavracijo, vzbudili. Ženske so bile še toliko previdne, da so zaklenile vrata za seboj, da bi jim človek s kuhinje ne ušel. »Tat je v kuhinji«, se je razlegalo po kolodvorskih koridorih. Vse je vrelo skupaj, fijakarji, posli, železnični uslužbenci, po-

streški in policijski. Vsak izhod in vsako okno so zastražili, da bi jim tat ne ušel. Najkorajnejši so previdno odprli vrata in s policijem na čelu se podali v kuhinjo. Tat je stal mirno za kuhinjsko mizo držeč listek v roki in se ni ganil, tudi ne, ko ga je policijski pozval, naj se legitimira, kdo je in kaj išče v kuhinji. Tat je imel na glavi cilinder, na sebi lepo belo srajco z visokim završnjikom, belo kravato in frak. Ker isti le ni dal glasu od sebe in se ni premaknil, stopili so trije korenjaki k njemu in ga zgrabili za vrat in roke. Toda spustili so ga na mah in počili v smeh, kajti otipali so, da je bil tat iz slame. Nastal je nepopisen krohot v kuhinji, ki se je razširil po celiem kolodvoru, ko se je izvedelo, da so v kuhinji prijeli slamnatega tata. Zbijale so se šale in delali dovtipi, da se je vse treslo smeha. Največ zabave pa so imeli fijakarji, ki so se polastili slamnatega moža in ga posadili nekemu fijakarju, ki je ravno zajutrkoval v hotelu »pri južnem kolodvoru«, v voz in nato poklicali fijakarja, češ, naj se požuri, da ga čaka gost v vozlu. Fijakar je tekel k svojemu vozlu, odprl vrata in zapazivši gosta v vozlu, se je spodobno priklonil in ponizno vprašal: »Kam se peljeva, gaspu?« Gost ni dal odgovora in zato ga je fijakar še po nemški nagovoril: »Bohin fah'mer?« Kihanje drugih fijakarjev, ki so stali okoli voza, zdelo se je fijakarju, ki je tako vladljivo nagovarjal gosta, sumljivo, vtaknil je glavo v voz in si bliže ogledal gosta, ki ne razume nobenega v deželi navadnega jezika. Huda jeza ga je popadla, ko je opazil, da je gost iz slame in da so se drugi fijakarji ž njim ponorčevali. Prijel je slamnatega gosta in ga treščil z voza na tla. Hipoma pa si je izmisliš kaj boljšega, pobral je slamnatega moža, mu izslekel obleko in srajco, vzel cilinder in vse to lepo spravil, češ, češ sedem let vse prav pride. Na kolodvoru pa sedaj iščejo šaljiveca, ki je slamnatega tata utihotapil v kuhinjo.

— **Pretep med ženskama.** Danes dopoludne sta se v Šolskem drevoredu sprli in stepli dve ženski. Nabralo se je okoli njih vse polno ljudi. Policijski je razmiril in odpeljal seboj na magistrat, kjer sta si skupaj v »špeh kamri« ohladili jezo in se spet spoprijaznili.

— **Tatvine.** Črevljarskemu pomočniku Mihaelu Štrukeljnu na Igriškem trgu je neznan tat ukradel iz kuhinje črn suknič in črevlje. — Starinarici Frančiški Bratovčevi na Sv. Jakoba nabrežju št. 23, je bila ukradena iz prodajalnice rožasta posteljna odeja. — Uradnikovi ženi I. St. izmakinil je neznan tat v stolni cerkvi dežarnico, v kateri je imela 25 K.

— **Pretep pri panoramah.** Včeraj popoludne predstavljal se je pri panoramah v Littermanovem drevoredu rodbinska drama. Mož je nabil ženo, žena moža, sin očeta in oče sina, vse skupaj pa očetovo priležnico.

— **Obstrelil** je na strelišču v Littermanovem drevoredu I. S. posestnikovega sina Ivana Presečnika iz Stožec. Rana je neznačna.

— **Pobalinstvo.** Na Cojzovi cesti so neznani zlikovci ponoči nasekali debla kostanjev.

— **V Ameriko** se je odpeljal včeraj zvečer z južnega kolodvora 100 izseljencev.

— **Izgubljene reči.** Na poti po Korunovih ulicah do Trnovske cerkve je bila izgubljena srebrna remontoar-ura, katera je imela na krovu rezani črki A. M.

— **Najnowejše novice.** Nesreča na morju. Nemški parnik »Ehrenfeld« se je na potu iz Kalkute v Hamburg potopil. Kapitan je v 40 mož, ki so zapustili ladjo na čolnih, se pogrešajo. — Balmašev obešen. Ker je kasacijski dvor zavrgel vzklic morilca Sipagina, je bil isti v soboto v Peterburgu obešen. — Grafica Longay je dosegla v petek zelo bolna na Dunaj ter so jo moralni z južnega kolodvora nesti v njeno stanovanje. — Darovi za Martinique. Praški mestni svet je daroval za preostale na Martinique 1000 K, rimski municipij 20.000 in španska kraljica 10.000 kron. — Hud vrtinec je razgrajal dne 19. t. m. okoli laškega Vidma. V Gemoni je odnesel trem hišam strehe, pri tem se je porušil zid ter podpolus tri ženske. Poštni voz je vzdržnil v zrak ter ga treščil ob kamenje. — stare mrtve ribe je prodajal v Roveredru neki ribič. Ljudje, ki so jih jedli, so zboleli za znaki zastrupljenja. Grof Rossi-Fedrigotti pa je celo umrl. — Pri

pozdravu Sokolov ga je zadele kap. Praški Sokol je napravil o Binkoštih izlet v Viting. Ko je župan govoril izletnikom pozdrav v imenu občine, je naenkrat obmolknil ter se mrtev zgrudil. Zadele ga je kap.

* **Zdravništvo v vojski.** L. 1901 je bilo med našimi avstrijskimi vojaki 198.732 bolnikov, iz teh 98.678 v bolnicah. Vsi so bili 3.861.258 dni bolni, povprečno vsak 129 dni. Umrlo je 826. Stroški za leke so znašali 107.159 K, povprečno za vsakega bolnika 73 v.

— **Društva.** — **Postojni** priredi dne 25. maja t. l., kakor je bilo že naznanjeno, svoj prvi letoski poldnevni izlet v Senožeče. Program ostane neizpremenjen, kakor je bilo naznanjeno, namreč; odhod točno ob 1/2. uri popoldne, proste vaje ob 4. uri in potem telovadba na drogu. Po izvršenih vajah je koncert v prostorih pivovarne, pri katerem igrajo »Sokolovi« tamburaši. Zvečer pleš v prosti zabavi; svira posojinska godba. Vstopnina v koncertu in plesu 1 K, dame proste, člani v društveni obleki prosti.

— **Akademično društvo, Slovensija na Dunaju** priredi svoj II. izredni občni zbor v četrtek, 22. maja t. l. Dnevni red: 1.) Čitanje zapisnika zadnjega občnega zborna »Slovenije«. 2.) Dopolnilne volitve. 3.) Poročila častnih sodov. 4.) Predlogi. 5.) Slučajnosti. 6.) Predavanje. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Lokal »Zum Magistrat«, I., Lichtenfelsgasse 3.

— **Telefonska in brzjavna poročila.**

— **Dunaj** 21. maja. V poslanski zbornici je danes pozno ponoči pri justičnem etatu govoril tudi Vencajz. Neki poljski poslanci, ki so sami sodniki, so našemu poročevalcu rekli, da tacih bedastoč, kakor jih je nagnil Vencajz, še niso slišali. Posedno je zabavljal Vencajz na poročnike. Danes se nadaljuje razprava o proračunu justičnega ministarstva. Minister Spens je bolan in je bil danes ponoči operiran. Ko je grof Vetter danes naznanih, da justičnega ministra ne bo k razpravi o proračunu njegovega resorta, čuli so se iz vrst čeških radikalcev porogljivi klaci: Ga sploh ni treba. — Minister simulira bolezni, ker se boji razprav itd. Razprava o justičnem etatu najbrže tudi danes še ne bo dognana.

— **Dunaj** 21. maja. Za prihodnje tedne je bil danes dogovorjen naslednji kalendarij: do srede bo poslanska zbornica imela seje, v sredo delegacija, potem bodeta zborovali zopet poslanska in gospodska zbornica; 1. junija bo imela delegacija seje, potem pa zopet obe zbornici. Konec zasedanja bo 14. junija, deželni zbor se snideo 17. junija.

— **Dunaj** 21. maja. Ministrski predsednik Körber, finančni minister Böhm in trgovinski minister Call so danes odpotovali v Pešto k novim pogajanjem z ogrsko vlado zastran avtomognega carinskega tarifa.

— **Dunaj** 21. maja. Listi trde, da so primerili krvavi pretepi med jugoslovanskimi in laškimi visokošolci. Nekaj dijakov je ranjenih, nekaj je bilo aretiranih.

— **Dunaj** 21. maja. Vsenemški posl. Berger je imel z nekim dr. Mühlwebrom iz Kremsa dvoboje na sablje. Berger je bil težko ranjen.

— **Petrograd** 21. maja. Prezident francoske republike Loubet je prišel sem in bil sijajno sprejet. V svojih napitnicah sta car in Loubet naglašala rusko-francosko prijateljstvo.

— **Pariz** 21. maja. Iz Port de France se poroča, da je vsled bljuvanja vulkanov nastala nova panika. Med strašnim grmenjem in treskanjem, v tem ko se je zemlja tresla, so vulkani bruhali pepel in kamenje, ki je kakor toča padal na mesto. Mestoma je morje od razbeljenega kamenja kar zavrelo. Ladje, ki so prihiteli ponesrečencem na pomoč, so morale bežati.

Poziv.

Podpisani odbor prosi vse P. T. dame in gospode, (stanjujoče bodisi v Ljubljani ali kranjski kranjski sploh), ki se zanimajojo za

Varstvo živalij

(varstvo ptičev v najširših mejah seveda tudi privzeto, da pridejo v četrtek, dne 22. majnika, točno ob 8. uri z večer v stekleni salon »Hôtel pri Maliju« (Schellenburgove ulice) na pomenek v zadevi v stanovitve društva za varstvo živalij na Kranjskem.

V Ljubljani, dne 16. aprila 1902.
Pripravljalni odbor.

Borzna poročila.

Dunajska borza

dné 21. maja 1902.

Skupni državni dolg v notah	101.70
Skupni državni dolg v srebru	101.60
Avstrijska zlata renta	120.80
Avstrijska kronska renta 4%	99.80
Ogrska zlata renta 4%	120.80
Ogrska kronska renta 4%	97.90
Avstro-ogrške bančne delnice	159.70
Kreditne delnice	69.80
London vista	240.30
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.32 ¹ /2
20 mark	23.47
20 frankov	19.07
Italijanski bankovci	93.55
C. kr. cekini	11.33

Žitne cene v Budimpešti

dné 21. maja 1902.

Termin.

Pšenica za maj	za 50 kg K 8.78
Rž " , oktober	" 50 " 7.85
Koruza " maj	" 50 " 6.70
" " julij	" 50 " 5.03
" " avgust	" 50 " 5.10
Oves " oktober	" 50 " 5.80

Efektivno se je cena vzdržala.

Ker je v nekaterih krajih dosedanje slabo vreme nepovojno vplivalo na polje, so se cene malo ojačale; ako se naredi stalno boljše vreme, utegnje se zopet nagibati navzdol.

Darila.

Upravnemu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda. Sl. pevsko društvo „Smetana“ iz Plzna 100 kron od dohodka koncerta z dne 17. maja t. l. v. „Narodnem domu“. — Živel!

Za učiteljski konvikt. Gosp. Ljudevit Stiasny, c. kr. okrajni šolski nadzornik, 10 kron, nabral v učiteljstvu naklonjeni družbi pri Robavsu v Šmartnem pri Litiji. — Svoto smo izročili g. J. Dimniku, ki s tem hvaležno potruje prejem. — Živel!

Corrigendum. V sobotnem izkazu daril za družbo sv. Cirila in Metoda se je urinila neljuba napaka. Pokroviteljnino 200 kron niso poslale samo Šmartinske Slovenke, marveč Šmartinske in Litajske Slovenke.

Razširjeno domačo zdravilo. Vedno večja povpraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazujejo uspešni vpliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utesjuče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po K. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 4 (12-7)

50.000 KRON znaša glavni dobitek loterije gledaliških igralcev (Schauspieler-Lotterie). Opozorjam svoje cenjene čitatele, da se srečkanje vrši nepreklicno dne 19. junija 1902 in da se vsi dobitki od zalagateljev izplačajo v gotevinu z 10% odbitkom.

SVARILO! Kakor se vse dobro ponareja, tako izkuša v novejšem času nesolidna konkurenca okoristiti se tudi s slovesom staroznanih rogaških mineralnih voda (last štajerske dežele) za svoje vrelske proizvode. Treba torej tukaj konstatirati, da se morejo za pristne rogaške kislino smatrati le „Tempel-vrelec“ in „Styria-vrelec“. Pazi naj se torej na našo etiketo, ki poleg vrelskega označenja nosi v srednjem polju štajerski deželn grb (panter) in na naše v zamašek vrganega znamenja: Štajerska deželna rogaška kislina voda. (1043)

Kalodont Se dobiva povsod! (2436-20)
neobhodno potrebna zobna Crème
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave,

Umrli so v Ljubljani:

Dne 14. maja: Helena Bajc, gostija, 75 let, Dunajska cesta št. 46, ostarelost.

Dne 15. maja: Frančišek Thomas, knjigovez, 91 let, Turški trg št. 4, oslabljenje moći.

Marija Tumpej, dekla, 66 let, Radeckega cesta št. 11, ostarelost.

Dne 16. maja: Marija Vidmar, šivilja, 24 let, Hranilnica cesta št. 6, jetika. — Lovro Breclnik, mizar, 41 let, Dalmatinove ulice št. 9, jetika.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 806.2 m. Srednji zračni tlak 786.0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Predavina v %
20.	9. zvečer	731.0	72	sl. sever	oblačno	
21.	7. zjutraj	733.6	65	sl. jvzhod del. jasno		
	2. popol.	734.5	13.0	sr. jzahod	pol. oblač	63 mm

Srednja včerajšnja temperatura 74°, normale: 14.6°.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Guber-jev vrelec

(181-10)
Načelo učinkujoča železo-arsenasta voda proti slabokrvnosti, ženskim bolezni, živčnim in kožnim bolezni itd. — Dobiva se v vseh prodajnicah mineralnih vod, lekarnah in drogerijah.

HENRIK MATTONI, Dunaj,
c. in kr. avstr. dvorni in komorni založnik.

Solidnim gospodom

boljšega stanu bi dajala **izvrstno domačo hrano po ceni** neka vdova.

Vpraša se v upravnosti »Slovenskega Naroda«. (1180-1)

Solicitatorja

(1164-3)
vsprejmem najpozneje s 1. junijem t. l.

Notar Hudovernik v Kostanjevici.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. maja 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francovce vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 5 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genev, Pariz, čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francovce vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direkti vozovi I. in II. razreda), Franzensfeste, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 17 m zjutraj osebni vlak v Rudolfov, Straže-Toplice, Kočevje. Ob 1. uri 5 m popoldne osebni vlak v Rudolfov, Straže-Toplice, Kočevje. Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlak v Rudolfov, Kočevje. — Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, (direkti vozovi I. in II. razreda), Franzensfeste, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak v Rudolfov, Straže-Toplice, Kočevje. — Prihod v Ljubljano ob 7. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Marijine varov, Heba, Francovce varov, Prago, Lipskoga. — Proga iz Novega mesta v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj osebni vlak iz Rudolfovega v Kočevje, ob 2. uri 32 m popoldne osebni vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevje in ob 8. uri 35 m zvečer osebni vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevje. — Odhod iz Ljubljane juž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer in ob 10. uri 25 m zvečer, po slednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (4)

Vsled smrti gospodarja se proda posestvo

ki stoji tik glavne ceste v Šempasu, v bližini Gorice. Posestvo obstoji iz hiše, v kateri se nahaja gostilna, opekarna in 11 njiv polja. (1155-3)

Ponudbe se prosi pod: S. L. št. 169 poste restante Šempas pri Gorici.

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3)

(1155-3